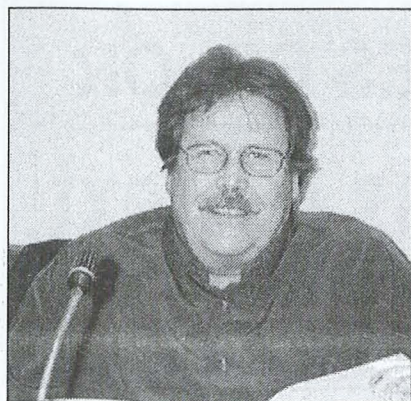

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 2 d'agost de 2002 • Núm. 345 • Any VIII • 0.75 Euros

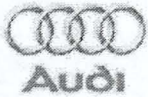
El PSOE denuncia un possible cas de favors del PP

Importants millores a la biblioteca

Víctor Méndez, el quart fitxatge del Pövet.com

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

La Veu de Benicarló

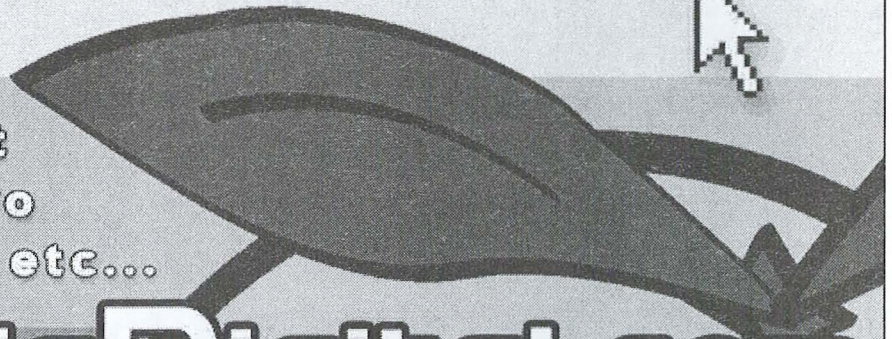
un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

<http://www.taronjadigital.com>

noticias
humor - juegos
actualidad - chat
informática - foro
gula comercial - etc...

TaronjaDigital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**

**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

CÒPIES COLOR

Llibres de Text

GRÈVOL

Ja se poden encomanar!!

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698

El cicle

345

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

PAREIX ser que el poble demana un canvi en les persones que al llarg dels darrers anys han conduït el govern del nostre poble. Pocs regidors populars passen de l'aprovat, entre ells Francisco Flos i Marcos Marzal, que han fet un bon treball segons els 200 ciutadans enquestats. La resta -primera autoritat inclosa- no han fet els deures segons es desprén de l'anàlisi de l'enquesta de LA VEU. Dos dels regidors trauen un suspés considerable en les seues responsabilitats al front dels departaments de Benestar Social i Joventut, Festes i Falles respectivament.

La valoració especialment negativa

que en fan els ciutadans de Benicarló de l'actual majoria al govern evidencia un cansament i un rebuig cap a la política que porten en aquesta legislatura que acabarà en pocs mesos. El cicle, representat per Jaime Mundo, pareix que ha tocat un sostre que no pot superar i va de baixada. A més, majoritàriament, la gent no vol que cap membre del seu actual equip continuï a les properes eleccions. Tot un problema per a Mundo i el Partit Popular. Comença ara el moment de parlar de canvis, ja que pareix ser que ens trobem immersos en plena precampanya i que aquesta serà entretinguda.

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 667.62.25.86
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Directora/ CRISTINA GARCIA

Cap de Redacció/ JORDI MAURA

Consell de Redacció/

XIMO BUENO
FRANCESC DEL CASTILLO
TONYO FIBLA
JOAN GREGORI
JOSEP M. SAN ABDON
RODOLFO SERRANO

Col·laboradors/

SUSANNA ANGLÉS
PERE BAUSÀ
XAVIER BURRIEL
RAMON PARÍS
GREGORIO SEGARRA

Fotografies/

JORDI MAURA
JOAN CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/ 964.82.84.68

Disseny/

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/

CS- 242-95

Imprimeix/

GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

El PP perd

Els regidors i les regidores del Partit Popular n'ixen malparats per la seua gestió de govern segons la darrera enquesta a peu de carrer realitzada per

LA VEU de Benicarló que sondeja la popularitat dels regidors en la recta final de la legislatura. Les conclusions parlen per sí mateix.

TEXT: redacció

FOTOS: joancarlesadell

Dos dels regidors amb tasques de govern i departaments al seu càrrec són quasi completament desconeguts pels benicarlandos. José Joaquín Bautista i Encarnación Branchat, regidors de Joventut i Benestar Social respectivament, són els dos regidors de l'equip de govern popular més desconeguts pels benicarlandos. La seua feina en les dos regidories no ha estat reconeguda, no ha estat explicada o n'és desconeguda pels benicarlandos. El grau de coneixement d'ells dos és molt baix i així ho demostra el 10% de Branchat i l'11% de Bautista. El més conegut del PP és l'alcalde Jaime Mundo (90%) i el segueixen Francisco Flos (85%) i Juan Antonio Mañá (76%). En la part mitjana trobem María Teresa Traver (59%), Marcos Marzal, Francisco Pac i José Antonio Redorat, tots per sota del 50%.

Altres trauen bona nota, com la valoració que es fa del regidor de Cultura Francisco Flos, qualificada de bona. Aquesta qualificació és compartida amb el regidor d'Obres i Serveis, Marcos Marzal. La gestió de Mundo, Redorat, Traver

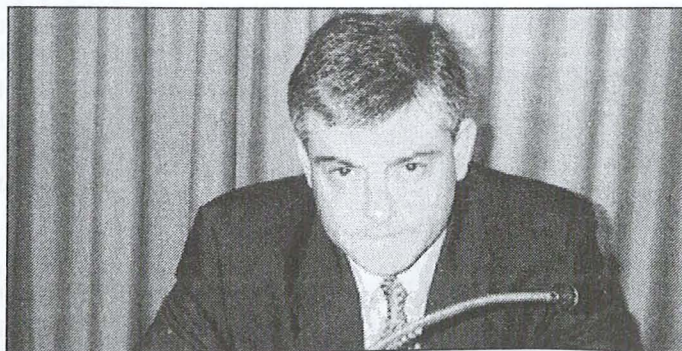
Els regidors del PP durant un Ple

i Pac és qualificada pels benicarlandos, simplement, com a normal, però tots baixen en la valoració respecte l'anterior legislatura. El departament d'Urbanisme és el que en surt més perjudicat. La gestió del regidor d'Urbanisme, Juan Antonio Mañá en surt també ressentida i és qualificada pels enquestats com roïna i la de Branchat i Bautista, com a molt roïna.

Pel que fa a la darrera qüestió: quí creu que hauria de continuar?, els benicarlandos han manifestat

clarament les seues preferències per Francisco Flos i Marcos Marzal, quedant clar que entre els enquestats es percep el

cansament cap a la cúpula del PP, que no ha estat gens renovada en els últims anys, i el seu cap de llista, Jaime Mundo.

Juan Antonio Mañá

popularitat

L'enquesta sobre el grau de coneixement s'ha fet extensiva a l'oposició. Els més coneguts de l'oposició són José García Escrbano (PSOE) i Xavier Rodríguez (BLOC), amb un 67% i 62% respectivament, els segueixen Teresa Burguillo (59%) i Josep Antoni Marqués (57%). Les xifres venen a coincidir amb els llocs de partida en les seues respectives llistes electorals.

Les tres claus

1.

La gestió del regidor d'Urbanisme, **Juan Antonio Mañà** en surt també ressentida i és qüalificada pels enquestats com roïna i la de **Branchat i Bautista**, com a molt roïna.

2.

Entre els enquestats es percep el cansament cap a la cúpula del PP.

3.

Els benicarlantos volen que repetisquen **Flos** i **Marcos Marzal**.

BLOC

PSOE

Polèmica al Geriàtric

El PSOE tem que es col·loque com a afí al PP i així ho va denunciar en la directora del Geriàtric a una persona Sessió Plenària.

TEXT: jordimauro

FOTO: joancarlesadell

El PSOE de Benicarló va anunciar en Ple que "vigilarà especialment les bases de la plaça de director del centre geriàtric davant dels rumors que situen a una persona afí al PP en aquest lloc" quan encara no s'han realitzat les proves. María Teresa Burguillo va explicar que "les bases d'una plaça poden ser molt sofrides" i que "com una vestit aquestes poden fer-se a mesura d'una persona".

El PSOE al costat dels quatre regidors del Bloc Nacionalista no van recolzar la comunicació de la Conselleria de Benestar Social que "força" al con-

Escribano (PSOE)

sistori a canviar la qualificació professional laboral de la plantilla del Centre Geriàtric en funcional, igual que la seua directora

actual, que ocuparà una plaça d'Administració General de categoria especial. Aquest sentir el van fer d'acord amb ante-

riors votacions i pressupostos d'aquests departaments.

L'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo (PP), va defensar la concurrència dels principis de publicitat i lliure concurrència a les proves selectives per a cobrir aquesta plaça i va recordar que "en anteriors oposicions la persona que ha guanyat una plaça no ha sigut la que la venia ocupant-la fins llavors". El primer edil va animar a la gent a presentar-se massivament i lliurement a aquesta plaça i va dir que "la persona que ocupa la plaça posseeix més coneixements a l'hora de l'exàmen de les funcions que ha de realitzar", per el que té cert avantatge davant d'altres opositors.

Creu Roja

TEXT: creuroja*

El passat 26 de juliol va tindre lloc, en un senzill però entranyable acte, la imposició de la banda que acredita a Miriam Segarra Ferrer com a Padrina de l'Assemblea Local de Creu Roja de Benicarló. El Sr. Carmelo Castelló Manzaneque va ser l'encarregat d'imposar-li la banda, en presència d'alguns mem-

bres del Comité Local junt a la Presidenta en funcions, la Sra. Amparo Grau García, així com d'alguns familiars. Es dona la coincidència que la simpàtica Miriam ostentarà també el càrrec de Dama d'Honor en les pròximes Festes Patronals en representació de tota l'Assemblea. ¡Felicitats!

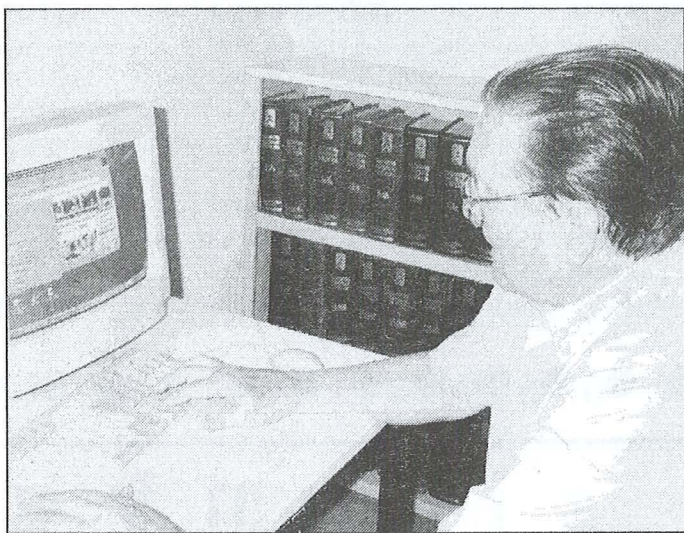
*COMITÉ LOCAL
CREU ROJA

Creu Roja

La biblioteca millora

La capacitat de la biblioteca de Benicarló es triplicarà i augmentarà els seus serveis. La Biblioteca de la Platja rep 1760 usuaris en 19 dies.

Pepe Palanques i internet

TEXT: jordimauro

FOTO: joancarlesadell

La Biblioteca municipal de Benicarló ja ofereix connexió a la xarxa d'internet a la població. A aquest servei de consulta i documentació pot accedir gratuïtament qualsevol persona que el demande i per un temps de mitja hora. L'edil de Cultura, Francisco Flos, acompanyat de la bibliotecària-documentalista, Mar Torres, va explicar que "amb aquests quatre ordinadors cobrim les necessitats i demandes de noves tecnologies de la informació". Aquesta primera experiència inclou dos ordinadors d'ús públic

i altres dos connectats al catàleg de la Generalitat que permet sol·licitar un llibre disponible en altres biblioteques valencianes municipals, éssent la biblioteca de Benicarló l'única en el Maestrat en oferir aquest servei.

Així mateix l'actual edifici obrirà les dues plantes encara disponibles per a ús públic per a acollir dependències per a investigadors i universitaris, triplicant així la seua capacitat i adequant-se al mateix temps a la legislació amb la instal·lació d'un ascensor perquè els ciutadans disminuïts puguen accedir als distints espais de la biblioteca municipal.

Francisco Flos va

BREUS

PROGRAMA DE FESTES

El lliurament del Programa Oficial de les Festes Patronals 2002 serà dissabte 10 d'agost des de les 10.00 del matí fins a les 19.00 hores al CEIP Marqués de Benicarló (entrada per l'avinguda Yecla). Només es lliurarà un programa per persona. A partir de dilluns 12 es podran agafar a l'Oficina d'Informació i Turisme o a l'Ajuntament.

HOTELS AL 100%

El mes de juliol ha sigut bo turísticament per a Benicarló. Segons les xifres d'ocupació turística que es troben a la regidoria de Turisme, durant la primera quinzena de mes l'ocupació d'hotels ha estat del 100%, en pensions el 50%, 77% en càmpings, i del 65% en apartaments. En la segona quinzena, les xifres han variat sensiblement, mantenint-se en 100% l'ocupació dels hotels, en pensions el 75%, càmpings el 85% i en apartaments el 75%. Les previsions que es fan des de Turisme per al mes d'agost situen l'ocupació hotelera i pensions en el 100%, càmpings al 95% i els apartaments al 80%. D'altra banda la Platja del Morrongo de -l'única amb bandera blava de Benicarló- va obtenir durant la segona quinzena de juliol la qualificació de "platja amb cinc Parasols", una garantia de la qualitat de la platja, tant en aigües com en serveis i utilitats, informa Jordi Maura.

FOGASA

El Fons de Garantia Salarial (Fogasa), institució que garanteix el cobrament de salaris i indemnitzacions reconegudes a càrrec d'un fons comú en cas d'insolvències, concurs de creditors, suspensió de pagaments o fallides de les empreses, ha arribat a un acord amb l'empresa Floirac -promotora del Centre Comercial Costa de Azahar en les instal·lacions de Mobles Palau- perquè l'empresa pugui ajornar els seus pagaments.

declarar que "es completarà així el creixement i consolidació de la biblioteca municipal en un lloc ideal en el centre de la ciutat i en un bell edifici". La biblioteca muni-

pal ha tingut al llarg de la seua vida set seus distintes. Finalment van valorar com molt positiva la utilització de la biblioteca situada en la platja del Morrongo.

L L e t r e s C a t a

Agost del 2002

EL mes d'Agost és dels més tranquils, i per tant bons, per a disfrutar d'una tarda per a la visita a les nostres llibreries. Llocs emblemàtics i, un tant, romàntics. Plens de lletres enllaçades i entrelaçades per acabar composant un dels millors missatges: l'expressió escrita. La llengua catalana, malauradament per a la seua vitalitat, és menys utilitzada pels escriptors a l'hora de fer-nos aplegar les seues històries, missatges, pensaments i demés... És una qüestió lògica hi ha més

mercat comercial, acuradament estratificat, pels editors i altres gèneres humans que viuent de l'escriptura, dins altres idiomes. De tota manera cal intentar llegir a cadascú amb la llengua en que va escriure i pensa, l'obra. Així, és millor llegir a Cervantes amb castellà que amb català, francès, xinés o anglés. També traurem més conclusions certes, o ens aproparem al pensament d'en Jack London si llegim amb la seua llengua mare: l'anglés. Igualment passa amb qualsevol escriptor de llengua francesa o

de qualsevol altra. Les traduccions, tot i que moltes són excepcionals, sempre són traduccions, és com el cinema: millor, sempre, la versió original, tot i que aquesta siga amb retollets. Jo em defenso bastant amb el francès, no massa amb l'anglés i puc llegir perfectament amb el català i el castellà. Així que tinc suficients lletres originals com per a no acabar-les mai, però, tot i això, m'apropro a les traduccions. Cal fer cas dels entesos i triar bones edicions..., hi ha pocs secrets més... Vos

anava dient que un dels millors per a triar els clars. L'activitat fr mesos de la pri un xic a l'Agost i de vacances. Po que aquesta tr deixa el plaer de remirar, millor e faig cinc cèntims tenen bones p cadascú d'ells li f catiu o una rac creiem que pot lle

LA CORAL KYLIX ESTRENA EL REPERTORI QUE OFERIRÀ A ITÀLIA

La secció juvenil de la Coral Polifònica Benicarlada ha estat convidada per l'Ajuntament de Ladispoli, localitat italiana agermanada amb la nostra ciutat, a realitzar una sèrie de concerts durant la primera quinzena d'octubre. Amb motiu de la que serà la seva primera sortida a l'estranger, la Coral Kylix porta uns mesos treballant en la preparació d'un nou repertori, i ha decidit estrenar-lo davant el seu públic habitual en un concert que tindrà lloc el proper diumenge 11 d'agost a les 20:30 h. a l'auditori municipal de Benicarló. En ell s'oferiran per primer cop peces en més de sis llengües diferents, com l'alemany o el grec, i també es recordaran alguns èxits amb acompanyament de piano i altres instruments.

Per últim, cal remarcar el treball que, conjuntament amb la jove directora M. Carmen Gellida, ha portat durant els darrers mesos Miriam García, amb l'expressió corporal i les posicions individuals i com a grup durant el concert, i durant la darrera setmana, però de forma molt intensa, Graciela Martínez, educadora de la veu, corregint les actituds, respiracions i vocalitzacions. També és destacable la peculiar forma en què sol practicar aquest grup juvenil, ja que durant l'hivern molts es troben cursant els seus estudis lluny de Benicarló, mentre que a l'estiu també és gran el nombre de treballadors temporals, per la qual cosa es fa difícil portar a terme assajos amb una assistència total.

S e n y o r

AIXÒ és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 344.

No sé si "**permissivitat**" és la paraula que millor defineix allò que alguns personatges pretenen fer amb el nostre esquifit terme municipal. Per si no en teníem prou amb el camp de golf, ara ens vénen les transformacions salvatges de finques de secà en frondosos camps de tarongers, amb tot el que això comportarà pel que fa al consum d'aigua i salinització dels nostres pous. Davant aquest desgavell, el nostre ajuntament ha pres una mesura molt coherent amb la seua forma d'actuar: mirar cap a un altre costat i generalitzar la política de fets consumats a què ens tenen acostumats els nostres dirigents locals. L'actitud més còmoda i pràctica és fer-se el despistat: "**què? com? què dius que han fet? i dius que això és il·legal? no n'hi ha per tant, home**". Aquesta és la nostra força, els nostres polítics i la nostra veu. Vinguem camps de golf i vinguem tarongers. Treballem pel nostre futur. Tot per Benicarló.

Llegeixo més endavant unes declaracions del que gestiona els diners municipals (que em recorda algun personatge famós) i diu que "**no parlem de grans quantitats**" (112.000 euros). Jo no sé aquest senyor si va molt sobrat de diners o encara no sap

fer fa la conversió de damunt i li puc assegurar menys per a mi, 32 m diners, i que ja que e pressupostos que em tat d'aquesta quantitat Total no arribaria més municipal i a mi em fa Li voldria proposa podria ser "**què pass** faran una Caldea al zona poliesportiva. Ai bla que, a la marxa p gurarà cap centre co mesos i encara est metàl·liques. Potser r puga muntar aquest me. El temps ho dirà.

No m'estranya que una falla. Ja fa anys d'Alcoi, ara les falles botafumeiro, per no p ser el seu ajuntament no sé què fa aquesta algun il·luminat del co la idea de fer un sego

l a n e s**Manel
Garcia Grau**

aquest mes és per anar a la lli-diferents exem-
enètica dels maveria s'atura al Juliol. Coses però el cert és tranquil·litat et poder mirar, i ls llibres. Vos d'uns títols que perspectives. A icaré un qualifi- ó per la qual egir-se.

CONVERSES AMB SIMÓN, VALOR I SÚRIA

Vicent Pitarch

La raó és clara és un inmillorable document, no només testimoni d'importants homes de lletres catalanes, sinó què en Pitarch, ens mostra aspectes que cal llegir per la dosi d'humanitat, imprescindible. El IV Premi literari d'Autors Benicarlandos que va guanyar Alicia Coscollano, per la sensibilitat humana de l'escriptora i el seu retrat que fa sobre la "mirada humana". Una bona manera de passar una vesprada.

Aquestes són dos novetats, ara caldria fer-vos aplegar un clàssic, l'estiu és per a mi un temps molt bo per llegir teatre o novel·les de cavalleries, cròniques o de caire picaresc. Podríem rescatar: La Celestina de Fernando de Rojas; El Lazarillo de Tormes, Los Episodios Nacionales de Pérez Galdós, etc...un univers s'obre al capdavant meu quan penso amb un altre llibre molt propici per a les altes temperatures: Les Conalles d'en Valor. Crec que l'estiu ens pot anar molt bé...

a G a r c i a

ls euros. Jo he fet números pel gurar a aquest Onassis que, al ilions de pessetes són molts de estem posats, que als pròxims destine una partida de la meiat per al meu ús i aprofitament. s que al 0,1% del pressupost ariaria un gran favor.
r un tema de la setmana que a amb Palau?" Ara diuen que illoc on hi havia una magnífica iò està molt bé, però em sem- ue van, al desembre no s'inau- omercial. Només falten quatre à ple de runes i estructures no tinc raó, i en quatre dies es macrocentre d'oci i consumis-

e a Peníscola vulguen plantar que tenen els moros i cristians de València i després vindrà el arlar de la falla contínua que va t l'anterior legislatura. Per cert, notícia a LA VEU. Espero que onsell de redacció no haja parit n setmanari d'actualitat comar-

cal. Amb allò que passa al nostre poble ja en tenim prou.

No entenc què s'ha pretés amb les fotos del comiat de Fibla. Han fet el ridícul. Pobre home! Així és com li agraeixen els serveis prestats i el que li espera: centenars i centenars de quilòmetres per la "Ruta de la Plata", amb la calor que deu fer per Andalusia i Extremadura. Veu com no estan a l'alçada, senyora García? La classe i l'educació vénen de casa, no es compren.

Dues cròniques de llibres. Magnífic. No ho deixe escapar, senyora García. Això sí que m'agrada.

Molt bo l'èpic relat de Tolito. Sense les doctes opinions de columnistes de poble, i amb un afegitó meu: el final del discurs de Trillo Figueroa va ser el mateix d'un Arias Navarro emocionat en anunciar la mort del dictador. Quina casualitat.

Espero que els del futbol no es dediquen a partir d'ara a escriure també d'Enduro ni de motos.

L'ESPIFIADA

Segur que el premi que Juan Costa va lliurar al consistori va ser el "Premio nacional de Turismo" i no el "Premio nacional de Comercio"? Si ens va donar el primer, segur que va ser de fotesa.

VE DE LA PÀGINA 10

Cada vegada fas els versos més llargs, i per a expressar algun concepte utilitzes més paraules, de vegades amb l'ús de la conjunció "o", és com si la llengua se't quedara petita o que augmentaren els teus dubtes.

Sempre m'ha agradat el versicle llarg. Cadascú troba el seu estil i la seua veu. També he fet sonets, quartets, etc. Perquè cal saber fer de tot. Però m'agrada sentir-me sense traves ni límits quan escric, com quan visc. T'asseguro que eixa sensació de magma, de fluïdesa, de meandre i de força és el suficientment suggerent i atraient. M'hi sento més a gust.

Tinc la impressió que en aquest llibre i en l'anterior "Anatema", el teu compromís amb el ser humà es manifesta amb més força i contundència. Estàs d'acord amb aquesta afirmació?

Sí, com t'he dit abans. "Anatema", com "La ciutat de la ira", dedicat a Sarajevo, va naixer més de les entranyes que del cor. I això es nota pel to contundent d'alguns poemes. "Al fons...", en canvi, el to és un poc més reflexiu, més des de l'ànima, una ànima que vol ser, això sí, desperta i esmolada.

Acabes de publicar un altre llibre "Les suspicàcies metòdiques". Ens pots fer cinc cèntims?

Es tracta d'un llibre d'assaig que recopila tant articles periodístics publicats a l'AVUI, Levante o Mediterráneo fins a treballs esparsos en congressos (a Cambridge, París o Barcelona) o encontres d'escriptors. És un llibre que reflexiona sobre la nostra llengua, l'estat de la nostra literatura, l'exemple dels mestres que ens precediren (com Valor, Fuster o Ventura) i quins són els fets concrets que fan que la nostra llengua i la nostra literatura té uns ressorts que la política està aturant a passos agegantats. Volia recopilar-ho tot per intentar llençar un seguit de preguntes i propostes contra tot aquest desfici que està sotmetent a poc a poc i no ens adonem, i les Publicacions de l'Abadia de Montserrat s'hi va oferir.

Manel Garcia Grau

“La poesia ha de ser un canal, una via o una eina per on combatre, lluitar i viure”

Manel Garcia Grau és una bona mostra de la laboriositat que tradicionalment se'ns atribueix als benicarlandos, en les darreres setmanes ha publicat dos llibres: “Al fons de vies desertes” (Edicions

62), guanyador del Premi “Agustí Bartra” de Terrassa, i “Les suspicàcies metòdiques” (Publicacions de l'Abadia de Montserrat). Amb ell hem volgut parlar de la poesia i de la vida.

TEXT: jm **sanAbdon**

El títol del teu darrer llibre de poesia, “Al fons de vies desertes”, correspon a un vers de Pavese. L'ofici de viure i l'ofici d'escriure sempre ha estat present en la teua poesia. Quina importància té per a tu Cesare Pavese?

Per a mi és un dels poetes del segle XX capaç, com Brodsky, Neruda, Pere Quart, Espriu, Estellés o Parcerisas, per exemple, d'expressar més profundament l'escepticisme i la meravella de la condició humana. La seua capacitat de parlar amb profunditat, tocant la pell de l'ésser humà, de les coses senzilles resulta del tot gratificant. A banda del seu compromís, que el van portar a l'exili, amb les seues idees.

Ahadrel, Bani- Gazlum són espais habituals en la teua poesia, però també els espais on viatges. La poesia ha d'anar unida sempre a un espai?

Crec que sí. Amb tot, també hi ha poetes capaços de fer poesia “filosòfica”, per entendre'ns. Ara bé, una bona part dels millors poetes del segle XX quan han escrit la terra parlava per ells. Poetes com Kavafis, Quasimodo, Novalis, Machado, Perse, Bartra, Martí

i Pol i els abans esmentats han parlat de l'ésser humà vinculat a un medi, a una societat, a una època. I la seua veu ha estat també un eco on han ressonat els problemes, les il·lusions, les esperances i les lluites de la gent del seu temps. El viatge no és sinó la constatació que malgrat les diferències culturals i lingüístiques la humanitat es mou amb paràmetres ben semblants. Quan he estat a París, o a Roma, Luzerna, Frankfurt, Florència, Barcelona, Palma o a casa me n'he adonat que les persones som molt semblants a tot arreu. Per tant, la meua poesia també és la meua gent. I el viatge és un mitjà per conèixer-nos en la nostra pròpia cultura.

Poesia i vida són dos conceptes inseparables?

“*Quan passes aquests fulls, company, no toques paper, sinó la pell d'un ésser humà*”, va dir Whitman. Són uns versos que sempre he volgut tenir en compte. Ara bé, hem de fugir d'aquell concepte neoromàntic que ens diu que s'ha de viure al límit per tal de ser un bon poeta. No. La poesia ha de ser un canal, una via o una eina per on combatre, lluitar i viure. I la poesia s'ha de nodrir ben sovint de la vida. I viceversa. Perquè cadascú és

d'un temps i d'un lloc i sempre mirem des d'alguna part que la història ens ha donat per viure. Poesia i actitud davant de la vida, això sí. Si no t'hi pots dedicar per a viure, almenys que la poesia siga l'instrument per fer més digna i combativa l'existència.

En el teu darrer llibre, com en alguns dels anteriors, et revoltes contra les injustícies del món, contra la banalitat de la vida, contra la destrucció del paisatge i de la llengua. Què pot fer la poesia contra tot això? Pot ser com dius en algun vers un arma de combat?

Malauradament pots fer molt poc, com les arts en general. Però a mesura que l'art, la bellesa, l'estima, la sinceritat i la dignitat puguen ser armes per fer més justa, més nostra o més lliure la vida, llavors endavant. Si despertant la nostra consciència en despertem d'altres, penso que podem millorar moltes coses. A “Mots sota sospita” ja ho vaig intuir, a “Anatema” ho vaig voler corroborar i a “Al fons...” ho he volgut emfasitzar encara un poc més. Avui el món polític i empresarial està ple d'empreses, com ho podem veure aquests dies, que havien enganyat la borsa, i ara són gegants amb peu de fang i

que moren de farts. A la política també: especuladors, timadors, aprofitats, grimpaires, avariciosos... I estan destruint la terra, el paisatge, la llengua, la cultura i tot allò que siga per acomplir els seus interessos. Parlar del cas ben proper de La Tossa, de la serra d'Irta o del futur aeroport a Cabanes és un bon exemple de tota aquesta hipocresia. I això, com d'altres coses, crec que s'han de denunciar. I també la poesia pot fer-ho, fent, això sí, art, i no mers pamflets.

En el poema “Petita lletra de batalla”, expresses la teua emoció pel fet que les teues filles comencen a saber llegir i escriure. El coneixement de la paraula ens fa més lliures?

I tant. I més humans i més coneixedors del nostre món i de nosaltres mateixos. Com ens deien els humanistes (Montaigne, Erasme, Fuster...) la llibertat és patrimoni de l'ànima i la paraula expressa la veu d'allò que sobreix del cor. Però també augmenta els nostres pesars: sempre es pot anar més enllà. I la comunicació del que som i del que sabem ens fa també ser més lliures, perquè tots formem part d'una mateixa roda de relacions i de certeses.

SEGUEIX A LA PÀGINA 9

Camí de Sant Jaume

22-08 DIMARTS

Vilaseró - Fisterra

SORTIM plovisquejant i completament fosc. Son les cinc i mitja del matí. L'etapa és llarga i cal espavilar-se.

Al cap d'una estona ja plou més. En el primer poble ens perdem quan encara és de nit. Reculem i ja plou més. Tenim la sort que un matiner surt de casa i ens indica on està la fletxa, està un poc, massa, amagada. Para de ploure una estona. Parem a des-
dejunar a As Maronhas. Seguim caminant altra vegada sota una pluja cada vedada més forta. Vaig davant, sol, Marisa calculo que anirà uns 500 metres darrera de mi i Paco molt més endarrerit. A Ponte Oliveira els espe-
ro. Seguim junts.

En passar Olveiroa es tornen a desviar, aquest vegada és de jutjat. Per tal d'evitar la carretera i per on ens porten! Muntanya amunt, barranc avall i ... la tiren a cànters, a més, fa un vent que ens tomba. Així no es pot caminar. Jo, com els altres vaig xopet.

Ara també vaig davant però sense perdre de vista a Marisa i a Paco. En qual-sevol moment un dels tres pot caure o defallir. L'im-permeable se m'està esgarrant, ja no aguanta més. El de Marisa li vola i li tape la cara impedint que pugui caminar. Un desas-

tre. Les gotes de pluja, amb la velocitat que els proporciona el vent fan mal a les cames i a la cara. El vent és mot fort. Només vull una cosa, que no es banye el sac. Aplegar a Hospital és tot una odissea. Camino un poc, paro em giro, espero els companys, els pregunto com va i segueixo uns metres més. Entrem a un poble que penso serà Hospital, doncs l'altra vegada de Olveiroa vam anar directes a aquest poble. No, no ho és, i no hi bar ni res on puguem protegir-nos de l'aigua.

Aquest camí ens duu passat Hospital, molt a

prop del bar. Allí ens dirigim i Marisa va directa a canviar-se als serveis que estan fora, va xopeta. Jo entro i em demano una cervesa a pesar de queestic prou gelat, però tinc set, ... i fam, molta fam.

Quan aplega Marisa diu que ja no pot més: està cansada i gelada de fred. No pot seguir més. És massa dur. A més porta tota la roba xopeta, inclòs el sac de dormir. L'Atlàntic està a no res, al recte, menys de 5 Km. Però quan un diu prou, és prou. Aquí s'acaba el nostre camí a peu. Fins a Cée baixem en taxi que compartim amb una parella jove d'angle-

sos que també estan fets pols i a Fisterra en bus.

Una vegada deixades les coses a l'alberg, que obri a les set, anem, ara sí, caminant -ha parat de ploure- al far i de camí volem entrar al Sant Crist de Fisterra però està tancat. Veiem, entre el núvols, la posta de sol, ens fem les fotos de rigor i toquem el quilòmetre 0,000 -així amb tres decimals. No podem cremar res ja que la roba la portem tota xopeta. El bordó que m'ha acompanyat tants quilòmetres, que ha patit i gaudit tant com jo, allí s'ha quedat.

Quan és l'hora de sopar anem a un bar, no tenim ganes de caminar massa i preguntem que ens pot fer. Ens diu que no pot fer-nos res però que anem al Miramar, al port, on hi ha unes escaletes i que si no sopem bé, demà, li ho diguem. Amb tanta propaganda allí anem.

No vam poder acabar-nos el que ens van traure: tot de mar i tot boníssim.

A Fisterra l'hospitalera és l'encantadora Begonha, la que en el 97 va donar-nos les primeres Fisterranes.

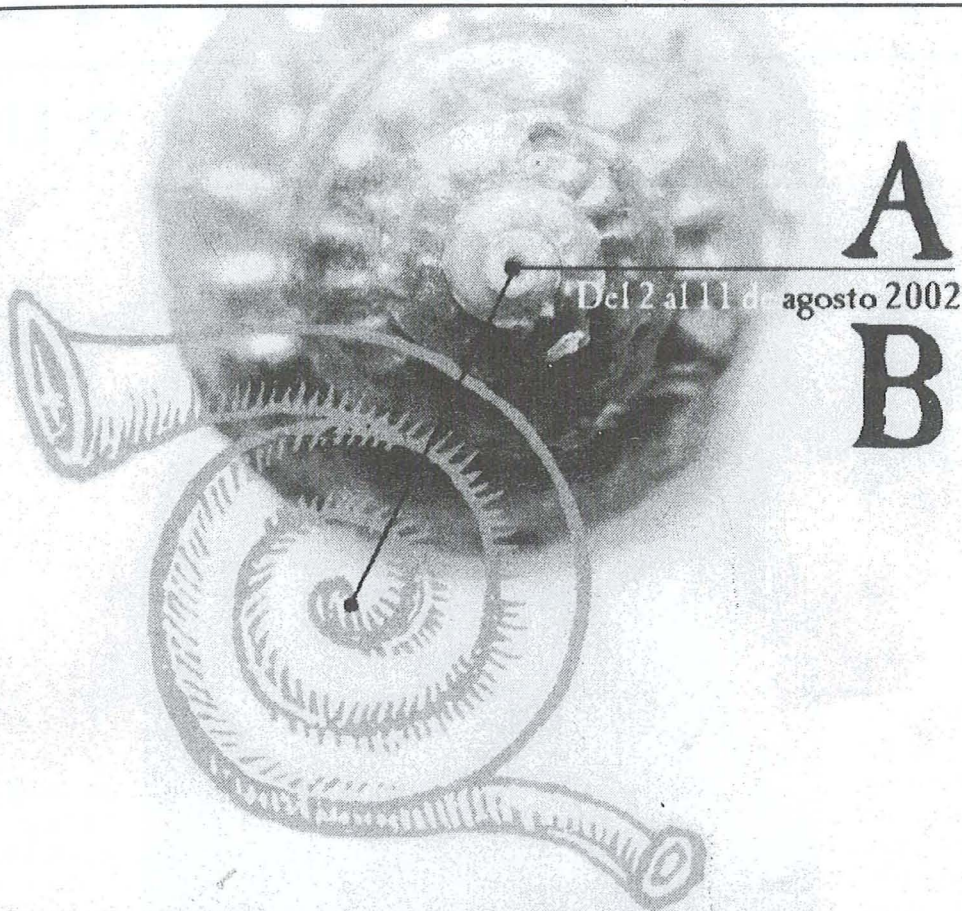
Begonha que en un principi ens va veure un poc tristos per no haver pogut arribar a peu ens pregunta on hem sopat. Li ho diem i la seua resposta és: "¿Ya lo habéis encontrado?".

<http://www.taronjadigital.com>

notícies
humor - juegos
actualidad - chat
informática - foro
guia comercial - etc...

Taronja Digital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

VII FESTIVAL INTERNACIONAL de MÚSICA
ANTIGUA BARROCA
PEÑÍSCOLA. PATIO del CASTILLO del PAPA LUNA

Día 2 (24.00 horas). Espectáculo piromusical. Pirotecnia Tomás, de Benicarló.
Día 3 Ensemble für frühe Musik Augsburg. Carmina Burana • **Día 5** Douce Mémoire. Cabaret renacentista. Obras de Janequin, Gervaise, Certon, Attaignant, Sandrin, Da Milano, Susato y otros • **Día 6** Akademie für alte musik Berlin. Obras de Händel, Telemann, J.S. Bach, Zelenka, Gaun y Vivaldi • **Día 7** La colombina. Música en las Españas de Felipe II. Obras de Pere Albert Vila, Francisco Guerrero, Juan Vásquez, Joan Brudieu y Mateu Fletxa • **Día 9** Pierre Hantaï. Obras de Bach y Scarlatti • **Día 10** Orquesta barroca de Salamanca. Obras de Lully, Muffat, Biber y Corelli • **Día 11** Labirinto y Paolo Pandolfo. Obras de Marin Marais, François Couperin, Robert de Visée.

Conciertos a las 22,30 Horas · Precio de las entradas: 10 Euros · Abonos 7 Conciertos: 60 Euros Venta anticipada (a partir del 15 de julio): Oficina Municipal de Turismo de Peñíscola: Paseo Marítimo, s/n. Tels.: 964.48.93.92 y 964.48.02.08 · Venta anticipada por Servicaixa · Tel.: 902.33.22.11 · www.serviticket.com
Información: Instituto Valenciano de la música · Tels.: 963.18.44.53 - 963.18.44.54 · Fax: 963.18.44.61
e-mail: ivm@cult.gva.es

© Estudio Romana Zere

Víctor Méndez, quart reforç

L'ala de l'equip galleg A Mariña FS, Víctor Méndez Sanguos, és el quart fitxatge del Povet.com per a la pròxima temporada. Amb 22 anys, Méndez té ja una experiència de tres temporades com a jugador en la Divisió d'Honor.

Víctor Méndez

TEXT: povet.com

FOTO: povet.com

Nascut a Pontevedra, ja des de molt xicotet va començar a despuntar tant en futbol com en futbol sala. Els seus començaments com a professional van ser als 17 anys i als 18 fitxava pel Fórum Rias Baixas per a jugar en la màxima competició nacional de futbol sala. En el Rias Baixas va jugar durant dues campanyes en Divisió d'Honor, corresponents a

1998-99 i 1999-2000.

En la temporada 2000-2001 recala a l'Astorga, on també va competir en Divisió d'Honor, fins que la temporada passada va fitxar pel A Mariña F.S, equip amb què va coincidir amb el porter Juanito, una altra de les noves incorporacions del Povet.com per al 2002-03. Amb l'A Mariña FS es va classificar per a la primera ronda del play off d'ascens, caient en segona ronda en el seu enfrontament contra el Foticos Zaragoza.

NATACIÓ

PIÑANA, PRIMER A LA TRAVESSIA DE LA PINEDA

El passat diumenge 21 de Juliol, el Club Natació Benicarló es va desplaçar a la localitat tarraconense de Vila-Seca per a participar a la XV edició de la travessia de La Pineda. Per part del Club es van desplaçar un total de 18 nadadors de les diferents categories que van participar en les dos travessies, la petita, de 1000 metres i la gran de 1700 metres. En la primera van participar un total de 200 nadadors, i en la segona, 400, els resultats dels quals van ser els següents:

TRAVESSIA PETITA MASCULINA

- 1.- Miguel Piñana
- 11.- Roberto Sanz
- 18.- Ferran Remolina
- 19.- Carlos Díaz
- 20.- Marcos Fuentes
- 22.- Ruben Constante
- 38.- Marc Foix

TRAVESSIA PETITA FEMENINA

- 6.- Carla Cornelles
- 7.- Sofia Pitarch
- 9.- Sara Pitarch
- 26.- Susana del Olmo
- 48.- Silvia Roca
- 49.- Melani Cerda

TRAVESSIA GRAN MASCULINA

- 73.- Eloy Vinaiza
- 78.- Aitor Constante
- 103.- Raúl París
- 125.- Roberto Martínez

TRAVESSIA GRAN FEMENINA

- 52.- Sara Tena

Resultats que traduïts als primers de les diferents categories quedaria així:

BENJAMÍ MASCULÍ

- 2.- Ferran Remolina
- 3.- Ruben Constante

ALEVÍ MASCULÍ

- 1.- Miguel Piñana

Francisco Marzal

“Enguany aspirem al màxim”

Aquesta humil però presumptuosa pàgina té avui l'increïble honor de poder oferir en exclusiva l'entrevista més anhelada de la pretemporada futbolística. Efectivament, Francisco Marzal Caldés, vicepresident i portaveu del CD Benicarló, ha

tingut a bé parlar per al lector de La Veu. Com que hi ha problemes d'espai i tots els interlocutors d'aquesta conversa som xerraires de mena, anirem pel que s'ha d'anar deixant-nos de preàmbuls innecessaris.

TEXT: rodolfo serrano

paco delcastillo

A vore, quins canvis hi ha del CDB d'enguany al de la temporada passada?

Se n'han anat Masip i Lucas a La Sénia i hem recuperat Raül i Joaqui, que l'any passat no va jugar. També han tornat Dani Serra, Celma i Díaz, que són d'ací del poble. Avui mateix (dimarts passat) puc avançar com a primícia que se'ns ha incorporat un xicot jove, de dèneu anys, que li diuen Juanjo i que ha estat campió d'Espanya sub19 amb l'Hèrcules; és fill d'un Juanjo que vam tindre ací fa uns anys. Si no passa res, dijous (aquest extrem encara no s'ha pogut confirmar) s'incorporaran un central i un interior que també vénen de l'Hèrcules. Van anar López López i el Polo a Alacant i van estar fent gestions per portar gent jove i de vàlua. Si tot ens surt com esperem farem una gran campanya.

Això, a què aspirem?

Al màxim. Hem fitxat un entrenador seriós. López Heredia és un dels millors preparadors que he vist mai, treballador, disciplinat... Tots els que deien que

no era entrenador per al Benicarló ens hauran d'acabar donant la raó.

Vaja, que es veu un bon ambient...

Enorme, extraordinari. Tots els membres de la plantilla estan tots units i són tots amics. Estic segur que si s'arribara a crear algun rogllet l'entrenador l'evitaria de seguida.

I com està el tema dels carnets de soci?

De moment n'hi ha quaranta de nous i sis o set tanques publicitàries més. Pensa que el pressupost que tenim és de dotze milions i mig de pessetes i jo em penso que el complirem. La plantilla encara no està tancada. Vindrà algú més de fora i li haurem de buscar treball...

I què més...

L'any passat una gestora va agarrar el Benicarló amb onze punts i fent el ridícul més gran que s'ha vist mai i encara estan arribant ara factures de viatges que no s'havien pagat i carnets que es van cobrar i jo què sé...

Es va formar una gestora que es va saber manejar i en tota la segona volta només es van perdre dos partits, i jugant contra els mateixos equips. Enguany s'han reforçat molt el Sant

Jordi, el Vall d'Uixó i el Vila-real B. Si els aconseguim traure algun punt, el Benicarló se'n va... tot està que comencem bé la pretemporada. El soci vol que el Benicarló comence bé i per començar bé el dia 15 ve el Roquetenc, que és un preferent català fort, el 18 el Remolins, de primera regional però que ens aprofitarà per vore com estem, el 24, el dia de sant Bartomeu, el vinaròs, que també és un plat fort, el 28, l'Onda i el 31, l'Àmposta. Anirem a Càlig com sempre el dia 8 i el 10 a Benassal. He sentit dir també que vol vindre al Benicarló Javi López, no cal parlar-ne de la categoria d'aquest xic. L'entrenador no es vol carregar de jugadors, diu que amb divuit ja en té prou, que després vénen els malentesos, la gent que no vol estar a la banqueta i coses d'aquestes. Alguns, per tant, hauran d'anar al Càlig, però enguany començarem amb bon ritme i alegria. Va, més coses!

Vosté ho veu tot molt bonic... però segur que hi ha gent que pensa que el futbol al nostre poble acabarà per desaparèixer.

No s'acabarà mai! Si el Benicarló es posa davant i

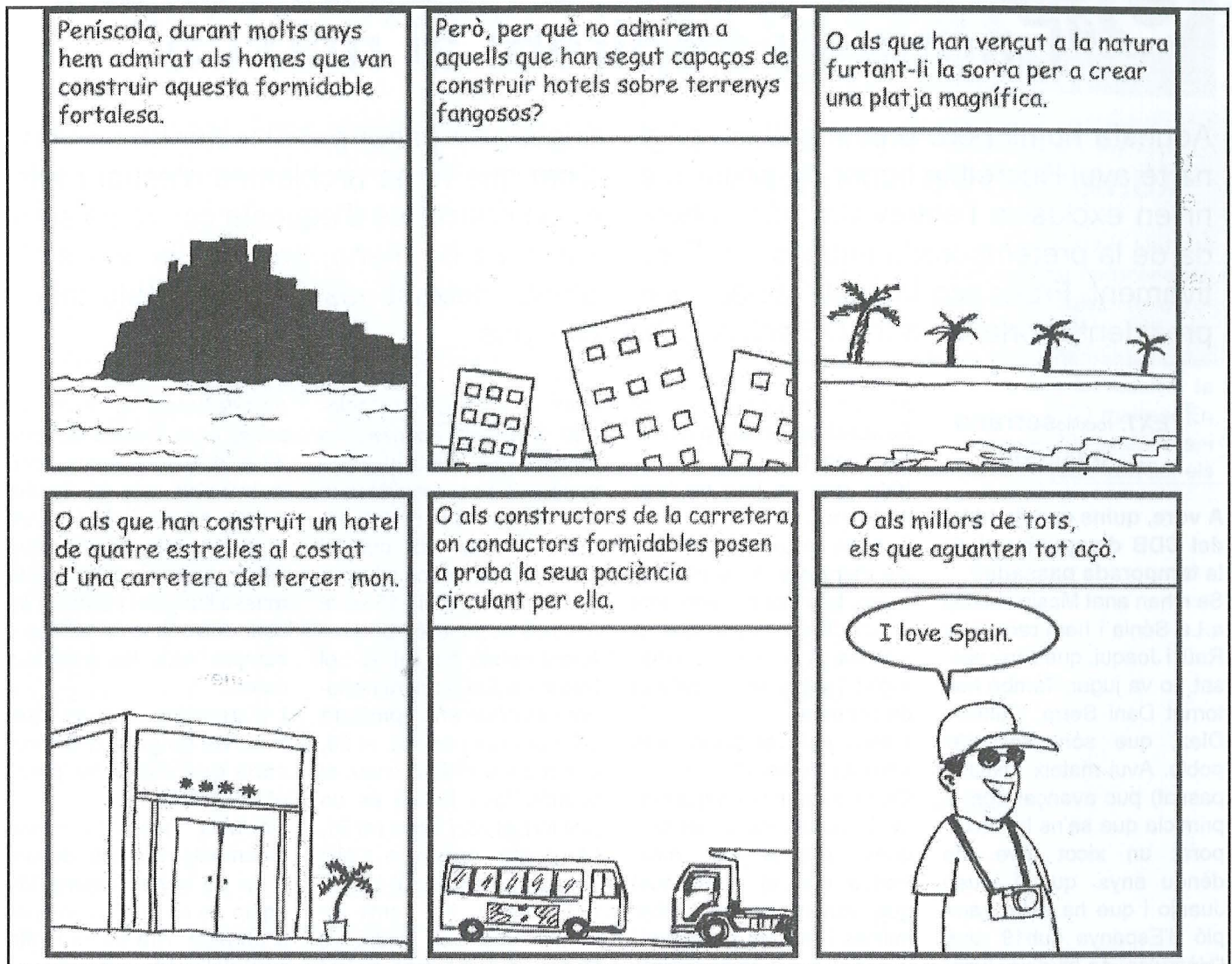
puja de categoria, voràs. Un poble com Benicarló, amb 22 o 23 mil habitants, amb la indústria que té, hauria d'estar a segona B. La gent sí que pujaria, sí, això que diuen que el camp està massa lluny del poble no és cert. Ara mires la tribuna i sempre veus les mateixes cares...

I d'aqueixos rumors que hi havia un grup d'empresaris que volien fer pujar el Benicarló...

Un bola inventada sense fonaments. Qui està davant li ha de costar diners. Un equip no es fa d'un any per a un altre. Ara tenim molta gent del poble, més un porter que ve de València que l'any passat va fer una magnífica segona volta, i Juanjo, que diuen que és un súper classe, i aquest altre de vint-i-tres anys, el central que també pot jugar al mig, que fa un metre vuitanta, compte, que cobra uns diners, eh?, i que gent que l'ha vist jugar diu que és millor que López Aranda, i l'altre, un interior esquerre de dèneu anys... Aquests dos darrers, igual que tenim a Juanjo, no els volem cedits, els volem amb les baixes a la mà.

CONTINUA A LA
PÀGINA 16

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ Constructors admirables

Francisco Marzal

VE DE LA PÀGINA 15

I què farem amb Bisbal?

Mira, jo he estat empresari artístic moltes vegades i només he guanyat diners amb un número u, amb Manolo Escobar. Jo he portat els Hermanos Calatrava, Juanito Valderrama, Lolita, la Pantoja, Carmen Sevilla... la millor gent de l'escalafón, però amb l'únic que he guanyat diners ha estat amb Manolo

Escobar. Amb Civera ja es van perdre diners, molts, que els va pagar un senyor. Amb Bisbal o es guanyarà molt o es perdrà molt. És mal dia, a Peníscola, que també són festes, porten un conjunt molt bo, els xiquets ja van a escola, les famílies no estan per a gastos.. Si fóra avui, a guanyar. Ja vorem. Si posem cinc mil persones ja seria un gran èxit. Si només en van tres

mil, perdrem bous i esqueles.

Per acabar, la pregunta. Qui durà l'equip de megafonia?

Depén. Volen que la porte jo... Hi ha però persones que ho farien molt bé... Buscarem algú responsable perquè amb això es poden guanyar diners amb les publicitats.

Loquaç i contundent, com sempre. Acabat aquest sui gèneris tercer

grau, el vicepresident se'n va tornar, capficat, com un patriarca, a contemplar l'entrenament amb alguns directius i el regidor d'esports. Després d'aquesta exhibició de periodisme de primera magnitud, he decidit passar-me pel folre de la jaqueta les pressions de l'amo. Me'n vaig de vacances una, dues o tres setmanes. O quatre. O no cap, ja vorem com va la cosa.